

БИЋЕ КРИВИЧНОГ ДЕЛА НАВОЋЕЊЕ ДЕТЕТА НА ПРИСУСТВОВАЊЕ ПОЛНИМ РАДЊАМА ИЗ ЧЛАНА 185А КЗ

Остварена су обележја кривичног дела навођење детета на присуствовање полним радњама из члана 185а КЗ и када се дете наводи на присуствовање полним радњама које представљају дозвољене сексуалне активности.

Из образложења:

„Пресудом Основног суда, окривљени оглашен је кривим због извршења три кривична дела навођење детета на присуствовање полним радњама из члана 185а став 1. КЗ и једног кривичног дела навођење детета на присуствовање полним радњама из члана 185а став 2. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне, и то за кривична дела из члана 185а став 1. КЗ казне затвора у трајању од по једне године и два месеца, а за кривично дело из члана 185а став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од две године и два месеца, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору.

Пресудом Апелационог суда, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног пресуда Основног суда преиначена је у погледу урачунавања времена проведеног у притвору, тако што је окривљеном у изречену јединствену казну затвора у трајању од пет година урачунато време проведено у притвору док су у преосталом делу иста жалба, као и жалбе Основног јавног тужиоца и окривљеног одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, између осталог и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да се у радњама окривљеног нису остварили сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела из члана 185а КЗ, већ евентуално елементи прекршаја против јавног реда и мира, обзиром да егзибиционизам не представља недозвољену полну радњу јер је усмерена ка телу учиниоца, а не ка телу жртве, што је услов за постојање недозвољених полних радњи.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, јер навођење детета на присуство полним радњама подразумева како навођење на присуство недозвољеним полним радњама, тако и полним радњама које представљају дозвољене сексуалне активности, као што је то прописано и Конвенцијом Савета Европе о заштити деце од сексуалног искоришћавања и сексуалног злостављања, а којом је прописано (члан 22. Конвенције) да ће свака страна потписница, поред осталог, предузети све мере како би криминализовала намерно навођење, у сексуалне сврхе, детета које још није у одговарајућем узрасту (у смислу члана 18. став 2. Конвенције) да буде сведок сексуалних активности, чак и уколико оно само не мора да учествује у томе.

Из наведених разлога, радње окривљеног по оцени овога суда представљају радње кривичног дела из члана 185а КЗ. Стога је поднети захтев због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП одбијен као неоснован.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 227/2022 од 23.3.2022. године, утврђена на седници Кривичног одељења од 23.10.2023. године)